

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om udnæv- nelse af domprovster og provster.

[Af Steffensen (KrF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 92. Fremsat 10/3 81).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Tove Lindbo Larsen):

Adskillige gange er det blevet slået fast – senest af mig selv under den kirkepolitiske debat her i folketinget – at man på det kirke- lige område ikke bør træffe beslutninger hen over hovedet på nogen. Derfor kan det undre mig, at kristeligt folkeparti fremsætter et beslutningsforslag her i tinget med stærke bindinger for en fremtidig lovgivning. Det strider imod den fremgangsmåde, vi plejer at anvende inden for folkekirkens område, hvor forskellige instanser altid høres, før beslutninger træffes.

Uanset at et eventuelt lovforslag efter hid- tidig praksis sendes til høring hos biskopper- ne, Den Danske Præsteforening og Landsfor- eningen af Menighedsrådsmedlemmer, føler jeg, at man ved at vedtage et beslutningsfor- slag med så stærke bindinger for en efterføl- gende lovgivning netop kan sige, at man nærmer sig det statskirkelige magtmisbrug, som kristeligt folkeparti i bemærkningerne til beslutningsforslaget siger det vil imødegå.

Beslutningsforslaget udstikker retningslin- jer for en ny procedure ved udnævnelse af domprovster og provster.

Ved udnævnelsen af domprovster foreslås, at menighedsråd, provstiudvalg og stiftets

biskop hver for sig afgiver indstilling, og så- fremt alle tre er enige, skal ministeren følge deres indstilling.

Jeg må gå ud fra, at forslaget bygger på et ønske om en demokratisering af udnævnel- sen. Hvis det er meningen, kan jeg godt gå ind for grundholdningen i forslaget, men man må stille en række spørgsmål til de kon- krete forslag, der stilles. Man kunne f. eks. stille spørgsmålet: hvor mange skal der ind- stilles fra de forskellige instanser? Hvad nu, om der er to instanser, der nok er enige, men rummer et stort mindretal for en anden, og måske lige netop dette mindretals indstilling er identisk med den tredje instans' indstil- ling? Hvad så? Skal ministeren blandt de indstillede lave regnestykke på, i hvilken rækkefølge ansøgerne figurerer på indstillin- gerne, eller er det den, der har stået flest gange på indstillingerne, ministeren skal væl- ge? Der er mange usikkerheder i dette for- slag.

Jeg skal også lige gøre den bemærkning, at provstiudvalgenes funktioner alene er admini- strative, og at provstiudvalgene næppe har været tænkt som valgmandskollegier.

Hvad angår punkt II, om udnævnelsen af provster, foreslås, at provstiudvalg og stiftets biskop hver især indstiller, og hvis de er eni- ge, skal ministeren følge den indstilling. Jeg mener, at hvis man følger dette forslag, vil det blive en udpræget embedsmandsindstil- ling. Der gives ingen indflydelse for menig- hedsrådet. Jeg kan ikke helt få øje på demo- kratiseringen i dette punkt i beslutningsfor- slaget.

Jeg skylder at gøre opmærksom på, at der i den seneste tid er foregået nogen demo- kratisering omkring provsteudnævnelserne. Her tænker jeg på, at stillingen oplås internt, så alle præster inden for provstiet kan søge stil- lingen, og også på, at vedkommende biskop indstiller til ministeren. Hvis biskoppen og ministeren ikke er enige, har man truffet be- slutning om, at så indkaldes biskoppen til et møde om sagen, før beslutningen om besæt- telse af stillingen foreligger i form af en ind- stilling fra ministeren til dronningen.

Provstens gejstlige funktion, altså forhol- det til præsterne, demokratiseres gennem indførelse af en tillidsmandsordning. Den træder i kraft den 1. juli 1981. Tillidsmanden skal herefter arbejde sammen med provsten om præsternes arbejdsforhold i provstiet.

[Kirkeministeren]

Der er således mange nye ting, som netop skal gå i gang eller er gået i gang, og som vi endnu ikke har haft lejlighed til at følge virkningen af.

Jeg finder, som det nok fremgår af mine bemærkninger, at forslaget i sin form er uklart og ikke særlig hensigtsmæssigt. Jeg vil gerne være med til en yderligere demokratisering, men det bør ikke ske efter folketingets direktiv uden en forudgående drøftelse i de sædvanlige høringsinstanser på området. På denne baggrund må jeg afvise beslutningsforslaget.

Nørgaard Sørensen (S):

Forslaget fra kristeligt folkeparti er angiveligt fremsat for at sikre mod statskirkeligt magtmisbrug, som det så lidenskabeligt og smukt udtrykkes i bemærkningerne til forslaget. Men det er nok betænkeligt, at folketinget, hvis dette forslag blev vedtaget, således binder ministeren meget stærkt til at fremsætte en lovgivning, hvor de lokale kirkelige led ikke har mulighed for at få indflydelse. Vi vil da gerne i udvalget drøfte alle mulige veje for at fremme lokal indflydelse og demokratisering i kirken.

Ministeren har, hvad angår det konkrete forslag her, fremført en række af de praktiske vanskeligheder, som man umiddelbart kunne tænke sig ville opstå ved en vedtagelse af dette forslag, og vi er da enige med ministeren i disse bemærkninger.

Det sted, hvor forslaget fremmer en demokratisering, er kun ved udnævnelse af domprovster, hvor man ønsker menighedsrådet inddraget. Det er vi villige til at diskutere. Men vi finder det ærlig talt betænkeligt, at forslaget i den grad i øvrigt, når det drejer sig om provsteudnævnelser, fikserer på biskoppernes indflydelse. Man kunne godt frygte, at dette forslag kan være en af vejene til at indføre det almindelige bispedømme i folkekirken, og det finder vi ærlig talt betænkeligt. Biskopperne har i dag indflydelse, og den er endda stor, men at gøre dem til den næsten enerådende faktor ved provsteudnævnelser er for os at se ikke særlig demokratisk, ligesom det er svært at se, at det forøger den lokale indflydelse i kirken. Og så finder vi ærlig talt heller ikke, at det er særlig folkekirkeligt.

Det er da muligt, vi skal se på andre muligheder og procedurer, når det gælder provsteudnævnelser, men så må det være forslag, der medfører en demokratisering af beslutningsprocessen. Det er ud fra denne tankegang, vi vil behandle dette forslag i udvalget.

Brøndsted (V):

Venstre kan tilslutte sig intentionerne i det forslag, der er fremsat af kristeligt folkeparti. Det er ønskeligt, at de, der påvirkes af embedsbesættelser, har reel indflydelse på, hvem der ansættes i embederne.

Vi er også interesserede i at forhindre en central, ministeriel ansættelsesprocedure. Vi er interesserede i at finde veje til, at det kan blive den lokale indflydelse, der får stærkere gennemslagskraft. Men når det er sagt, må det også siges, at vi finder ikke, at de konkrete forslag, der er i kristeligt folkepartis forslag, er de bedste.

Forslaget er opdelt i to punkter. Det første angår formen for udnævnelse af domprovster. Her er det helt klart, at der må findes en mulighed for, at menighedsrådet i dommenigheden får mulighed for at bestemme, hvem der skal være dens sognepræst. Hvis domsognet fremdeles skal finde sig i, at det er fuldstændig uden indflydelse på, hvem det har som sognepræst, vil det meget let bevirke, at også interessen for hele domsognets arbejde vil blive svækket. Derfor må det være en af de ting, der skal ses på i udvalgsarbejdet.

Man foreslår, at provstiudvalgene i domsognets provsti afgiver indstilling til kirkeministeren. Det mener jeg i virkeligheden er helt forfejlet. Det er ude af balance med det, der er hensigten med provstiudvalgene. Det kan skabe mange forstyrrelser, hvis man giver provstiudvalget denne opgave. Provstiudvalget er et praktisk arbejdende udvalg, og sammensætningen af provstiudvalgene har altid været præget af, at man skulle have folk, der havde forstand på de områder, som provstiudvalget skal beskæftige sig med. F. eks. har man sikret, at der var en landbrugsyndig, som kunne være med til at rådgive i forbindelse med præstegårdsjordsager. Man har prøvet på at sikre, at der var en regnskabsyndig, fordi der er meget regnskabs- og talarbejde i provstiudvalgene. Endelig har man bestræbt sig for at få en, der havde byg-

[Brøndsted]

ningsmæssig forstand: en håndværker, en arkitekt el. lign. Det har været kriteriet for sammensætning af provstiuvalget. Hvis vi giver provstiuvalget beføjelser, som vi hidtil ikke har kendt hos provstiuvalget, vil vi meget let opdage, at vi pludselig får en helt anden baggrund for udpegning af dem, der skal sidde i dette udvalg. F. eks. vil det medføre, at man skal have kirkelige retninger repræsenteret i provstiuvalget, hvis det skal udnævne personer inden for folkekirken.

Det tredje element er biskoppens indflydelse, og den ønsker vi selvfølgelig skal være ret så afgørende. Når det drejer sig om udnævnelse af provster, gælder de samme betragtninger om provstiuvalgets medbestemmelse. Jeg kan da godt se, at det – selv om biskoppen er en folkevalgt person; det er han jo – er at give ham stor beføjelse at gøre ham helt enebestemmende, men jeg ville meget gerne, om vi i udvalgsarbejdet kunne drøfte andre muligheder. Der var da den mulighed, at det var menighedsrådene i provstiet, der var med til at pege på, hvem der skulle være provst. Dermed har vi i hvert fald fået det lagt ud til lokal og demokratisk beslutning. Det ville for så vidt være meget ønskeligt, om vi kunne gå den vej.

Jeg vil meget gerne bede om, at vi i udvalgsarbejdet kan frigøre os fra det noget kompakte forslag, vi har her, at vi i udvalget kan få en drøftelse – også en drøftelse med ministeren – af, om vi kunne finde nogle veje, så vi kunne få en lidt større demokratisering i forbindelse med udnævnelse af såvel domprovster som provster. Jeg tror, det vil være en fordel for arbejdet ude i de enkelte stifter og i provstierne, at man kan sige: den person, vi skal samarbejde med, har vi selv været med til at udpege, derfor har vi en forpligtelse til, at det skal gå godt med det samarbejde.

Forslaget skal altså se anderledes ud efter udvalgsarbejdet, for at vi kan sige, at det er måden, det problem skal løses på.

Burgdorf (KF):

Jeg må sige, at intentionerne i det foreliggende forslag er vi enige i, også i baggrunden for, at det er fremsat. Vi har også i dette ting netop diskuteret disse ting. Jeg har prøvet at stille spørgsmål til ministeren, men det kom der ikke så forfærdelig meget ud af. Jeg

har stillet et ydmygt spørgsmål: om det virkelig kunne være rigtigt, at ministeren eller tidligere ministre har opført sig, som det blev påstået i Weekendavisen. Jeg fik det meget arrogante svar, at selvfølgelig har ministeriet ikke ringet til nogen som helst i den anledning. Nej, det tror jeg da heller ikke. Det var ministeren, jeg spurgte om.

Ad den vej kan vi ikke komme længere, og jeg tror, vi skal længere på dette område. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at det ligger og tumler rundt, som det har gjort hidtil.

Så er spørgsmålet, om den idé, som man stiller op i dette forslag, er den rigtige. Det mener jeg ikke den er. For der er tre instanser, som skal være enige. Hvis de ikke er det, er det ministeren, som skal udnævne. Så er vi lige vidt, for så er vi derhenne, hvor ministeren gerne vil være og har været hidtil. Jeg tror ikke, det duer.

Jeg har tidligere fremsat en meget demokratisk idé netop på det område; den tangerer noget af det, som hr. Brøndsted nævnte. Jeg nævnte det i forbindelse med bispevalget, at man, hvis der er flere kandidater, kunne tage de to, som havde fået de fleste stemmer og så stemme om igen, akkurat som ved valget af præsident i Frankrig. Det samme kunne man ganske udmærket gøre for provster og også for domprovster, for domprovster er jo også sognepræster i domsognene. Hvis man gjorde det, så var det menighedsrådsmedlemmerne i provstiet, som kom til at bestemme, hvem der skulle være provst, henholdsvis domprovst, og så er vi inde på noget af det demokratiske.

Jeg har forstået – det håber jeg er rigtigt – at man fra forslagsstillerne ikke har sat det så bastant op, at det lige er dette, man skal nå frem til, men at vi kan drøfte disse ting og komme frem til noget fornuftigt ved udvalgsarbejdet. Så vil vi gerne være med.

Ernst Schmidt (FP):

Det kommer sikkert ikke som nogen overraskelse, hverken for ministeren eller for kristeligt folkeparti, at fremskridtspartiet kan se med positivitet på det forslag, som ligger her fra kristeligt folkeparti. Det har jo de intentioner, som vi også har. Vi bryder os i hvert tilfælde ikke om, at staten skal have mulighed for magtmisbrug. Vi bryder os i det hele

[Ernst Schmidt]

taget ikke om, at staten skal blande sig i religiøse forhold.

Vi har jo lige haft en debat her i salen, baseret på en forespørgsel fra kristeligt folkeparti, om retningslinjerne for kirkepolitikken, og i den forbindelse sagde jeg til kristeligt folkeparti, at jeg synes i og for sig, de to ting – det forslag, vi behandler her i dag, og det, vi drøftede den 12. marts – overlappede hinanden. Jeg mente nok, at man kunne have rationaliseret, så man havde taget det på én gang, da det i vidt omfang berørte samme forhold.

Jeg sagde også, at fremskridtspartiet gik ind for en rationalisering, og det gør vi. Derfor kan jeg kun sige her til slut, at vi vil deltage i et positivt udvalgsarbejde fra fremskridtspartiets side.

Hanne Engberg (SF):

Det er egentlig ganske fornøjeligt, at så mange partier kan være enige i en tendens i et forslag, som går ud på videre demokratisering og mere indflydelse nedefra, i stedet for at magten gives ovenfra. Det er jo meget opmuntrende. Man kunne ønske sig, at det gjaldt mange andre områder end lige kirken, så vi kunne få sådan en demokratisk medbestemmelse på sagerne og sagernes indhold. Det er ikke tilfældet, men sådan er det altså af forskellige grunde i kirkespørgsmål lige i øjeblikket.

Jeg kan sige fra socialistisk folkeparti, at vi også er positive over for intentionerne – som det hedder i folketingssproget – i dette forslag, altså hensigten, formålet, at der skal være mere indflydelse nedefra, når man skal udnævne domprovster og provster. At det så måske ikke er den heldigste udformning, forslaget har fået, har flere ordførere været inde på, og det kan jeg også tilslutte mig.

Vi synes nok som andre ordførere, at de lokale menighedsråd skal have mere at sige, end de har ifølge dette forslag. Vi synes også, at præsterne, som har meget med disse folk at gøre, skal have mere at sige, end dette forslag rummer. Men alt det kan vi snakke om i udvalget.

Vi synes, det er spændende, at der er kommet lidt gang i disse sager, sådan at det ikke bliver bag lukkede døre og ved nogle lidt mærkværdige beslutningsprocesser, disse valg foregår. Vi synes, det er meget godt.

Ole Vig Jensen (RV):

Kristeligt folkeparti har som begrundelse for forslaget til folketingsbeslutning udtalt, at det er de seneste udnævnelser på dette område, der giver anledning til, at forslaget fremsættes, og det kan vel umiddelbart gøre én betænkelig. Jeg mener, vi skal være meget varsomme med at lade bestemte begivenheder – og navnlig inden for en kortere periode – være afgørende for, om vi skal ændre ved den kirkelige lovgivning. Så meget vil jeg i hvert fald godt understrege.

På den anden side har vi også fra radikal side givet udtryk for tidligere, at vi gerne ser, at vi søger frem mod en demokratisering af provsteudnævnelserne og ligeledes udnævnelserne til domprovst, men vi er ikke overbeviste om, at det forslag, som kristeligt folkeparti har lagt frem, er brugbart. Det har givetvis nogle skavanker, som allerede er omtalt af andre ordførere; det behøver jeg ikke uddybe nærmere. Vi ønsker en løsning, hvor man søger en rimelig balance mellem den centrale og den lokale styring. Netop det tror jeg er vigtigt i kirkelige anliggender.

Når det gælder udnævnelse til domprovst, er vi indstillet på, at domsognets menighedsråd skal have en indflydelse på valget af domprovst, fordi domprovsten jo også er menighedens præst. Der adskiller netop domsognets provst sig fra provster i øvrigt.

Det gælder jo, at provsterne i højere grad er administrative personer, og det gælder i og for sig også provstiuvalgene. De har i væsentlig grad administrative opgaver at skulle løse. Derfor vil jeg være betænkelig ved, at vi uden videre gik over til, at de ville få en ganske afgørende indflydelse på valget af provster. Men en drøftelse i udvalget af de ting, der er lagt op her, er vi meget indstillet på, og det forstår jeg også at udvalgets formand er. Det kan vi anbefale.

Flygaard (DR):

Retsforbundet er også meget positivt stemt over for det foreliggende forslag. Det er muligt, forslaget ikke skal gennemføres netop i sin foreliggende form, men den holdning, der kommer til udtryk i forslaget, kan vi fuldt ud give vor tilslutning.

I forbindelse med forslaget vil vi godt rejse nogle spørgsmål. Vi vil gerne have afklaret, om det er formålet med forslaget at sikre

[Flygaard]

flertallet eller det også har et sigte med hensyn til at sikre mindretallet, hvis man ser det på landsbasis.

Vi vil også gerne have undersøgt og redegjort for, om forslaget har til hensigt at sikre det, man med et måske lidt snævert udtryk kunne kalde faglig kvalitet. Vi vil også gerne have drøftet i denne forbindelse, om der er behov for mere ensartede retningslinjer for at rette den administrative praksis ind, således at der ikke bliver tale om en utilsigtet forsøksbehandling fra område til område.

Endelig vil vi også gerne pege på, at hvis man havde haft en frikirkeordning, havde vi sådan set været ude over disse problemer. Nu står vi imidlertid med den kirkeordning, at det sker inden for rammerne af en meget liberal statskirkeordning, og så bliver vi altså nødt til at tage stilling til den slags problemer.

Ministeren bemærkede, at det nok var den sædvanlige praksis, at man først havde det til høring ude i organisationerne. Det er da nok muligt, at det er tilfældet, men jeg synes, det er meget rart, at man får forslaget frem på baggrund af ministerens bemærkninger, for det skal ikke være således, at man ekspederer forslag pr. automatik efter organisationernes ønske herinde i folketinget. Det må også være således, at folketingets enkelte partier kan tage problemer op, som de føler trænger sig på, og søger at få dem løst.

Til slut blot den bemærkning, at forslaget har nok en aktuel baggrund, og man kunne håbe på, at man kunne komme ud over den problemstilling, man kan skimte, eller som måske har ligget i bagehovedet hos kristeligt folkeparti fra gammel tid: er du socialdemokrat, ja eller nej?

Steffensen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til faktisk samtlige ordførere for den positive indstilling til forslaget og forslagets intentioner.

Jeg vil også gerne sige tak til kirkeministeren, fordi hun vil gå ind på en yderligere demokratisering og også vil være med til at finde løsninger, hvor der ikke skulle blive trukket noget ned over hovedet på nogen, som kirkeministeren også udtrykte det i kirkedebatten. Det synes jeg er udmærket, og at kirkeministeren vil gå ind for grundholdnin-

gen og tanken i dette, især når det drejer sig om det med domprovsterne, vil jeg også gerne sige tak for.

Samtlige ordførere har antydnet, at de håber, forslaget ikke har en entydig binding til den aktuelle ordlyd. Nej, det er vi naturligvis meget indstillet på at det ikke skal have. Vi vil i udvalget prøve på at tackle problemerne for at få synspunkterne arbejdet sådan ind med hinanden, at vi kunne finde frem til noget frugtbart og noget, som vi mener det er nødvendigt at få taget fat på; derfor har vi fremsat forslaget.

Jeg vil også gerne sige tak til socialdemokratiets ordfører, hr. Nørgaard Sørensen, fordi han nævner, at socialdemokratiet er meget indstillet på at gå ind for demokratiseringen, for det er netop intentionen med forslaget, at de lokalt valgte myndigheder skal have en større indflydelse på forholdene, end tilfældet er i dag.

Det er helt afgørende for kristeligt folkeparti, at det folkevalgte element får størst mulig indflydelse og ansvar, når det drejer sig om alle forhold, men i dag altså det folkekirkelige forhold.

Menighedsrådene har en struktur, der på mange måder kan sammenlignes med de gamle tiders sogneråd, før vi fik storkommunerne, og jeg mener ikke, det er forkert at sige, at menighedsrådene i dag faktisk er nogle af de mest nærdemokratiske organer, vi har. Derfor mener vi også, de bør styrkes, og det har vi jo ved anden lejlighed fremsat lovforslag om. Det er ikke det, dette beslutningsforslag omhandler, men det, at de folkevalgte organer styrkes, nemlig menighedsråd, provstiudvalg og biskop, således at de får en ret afgørende indflydelse på besættelsen af embeder som domprovster og provster.

Jeg var en lille smule forbavset over kirkeministerens argumentation vedrørende provstevalget, hvor kirkeministeren siger, at embedsmandsindstillingen ville blive stærkere, hvis man gik ind for forslaget. Det forstås jeg ikke rigtig, for jeg mener, det er sådan, at provstiudvalgene også er valgt af menighedsrådene enten direkte eller indirekte. Men selvfølgelig kan man diskutere – det var det, hr. Brøndsted var inde på – om man skal finde en anden form, hvor menighedsrådene har en mere direkte indflydelse på valg af

[Steffensen]

provster. Jeg mener, det er en af de ting, som det vil være rimeligt at tage fat på i udvalget.

Kristeligt folkeparti finder det uacceptabelt, at menighedsrådet ved en domkirke, der skal have domprovsten som sognepræst, ikke har den ringeste indflydelse på, hvilken person der indstilles. Jeg ved nok, at man har en vis tradition for, at man prøver på at bruge også de organer, vi i dag har, men reelt er det jo således, at man i hvert fald i teorien kan tænke sig, at en domprovst bliver indstillet til et sognepræsteembede ved domsognet, som menighedsrådet ikke har nogen indflydelse på, og det kan ikke være rigtigt. Det må nødvendigvis være sådan, at menighedsrådet ved domsognet, der skal have den nye sognepræst, også har indstillingsret på en eller anden måde med hensyn til, hvem man ønsker til dette embede. Det samme gælder, når det er domsognets provsti, der er tale om.

Man behøver naturligvis ikke at følge slavisk den mulighed, vi har foreslået – vi er meget parate til at drøfte en eventuel anden mulighed – men jeg mener, man afgjort trænger til en virkelig fornyelse på dette område.

Hr. Burgdorf ville gerne gå ind i debatten om at finde en løsning, der var rimelig, og jeg synes, det forslag, hr. Burgdorf trækker frem, lyder udmærket som en af de muligheder, man kan stille op ved siden af det øvrige, vi nu måtte drøfte i udvalget. Jeg finder, det er meget nyttigt, at vi nu får denne debat i udvalget.

Hr. Ernst Schmidt nævnte, at det havde været bedre, om vi havde været opmærksomme på dette problem, dengang vi havde kirkedebatten. Jeg skal lige gøre opmærksom på, at dette forslag nok var fremsat, da vi havde kirkedebatten, men kirkedebatten var adviseret længe før den tid, og derfor var det rent praktisk ikke muligt at finde den løsning, som hr. Ernst Schmidt antyder, når det drejer sig om det rationelle.

Jeg siger også tak til fru Hanne Engberg, fordi hun modtog tingene så positivt, og jeg vil gerne sige – og det må sådan set gælde næsten alle ordførere – at den rimelige balance, som hr. Ole Vig Jensen efterlyste, er vi også meget indstillet på. Men det var i hvert fald et gennemgående træk hos alle ordførere, at problemet med hensyn til domprovster måske trænger sig ganske særligt på, og der-

for er det glædeligt at kunne konstatere, at det er vi enige om at der skal tages fat på i udvalget.

Vi mener, det er vigtigt at få det lavet sådan, at ministeren er bundet i hvert fald i nogen grad til at følge de folkevalgtes indstilling, når flere instanser i det folkevalgte organ kan være enige om at pege på en bestemt person. Kristeligt folkeparti er meget betænkeligt ved, at man i stigende grad i de sidste år har oplevet, at det er det administrerende kirkeministerium med kirkeministeren som chef, der inden for vide rammer styrer kirkens forhold. Det er ikke nogen anklage imod vores centraladministration inden for kirkeministeriet – slet ikke – men det er bare en konstatering af forholdene. Man må erkende, at langt det meste vedrørende kirkens forhold er foregået administrativt fra vort kirkeministerium igennem mange år. Jeg mener, det er en tendens, som har vist sig at være stadig stigende, og den tendens ønsker kristeligt folkeparti at vi skal bryde, idet der for os at se er statskirkelige tendenser i denne udvikling.

Statsmagten skal ikke blande sig i forhold, som folkekirken har folkevalgte til at tage sig af, og derfor ønsker kristeligt folkeparti, at de folkevalgte organer i vor kirke styrkes, også når det drejer sig om besættelse af forskellige embeder, her og nu provster og domprovster. Jeg takker for, at der er tilsagt et positivt samarbejde angående disse problemer fra samtlige partier.

Brøndsted (V):

På baggrund af debatten i dag skulle det være muligt at finde en udformning, som der er et flertal for i folketinget. Jeg mener, det må være målet med det udvalgsarbejde – det vil jeg i hvert fald bestræbe mig på – at vi kommer frem til et beslutningsforslag, der er flertal for.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om hun så også vil gå med ind i den målsætning, at vi på baggrund af det forslag, vi har drøftet her i dag, får en formulering, som der kan samles et flertal for, og som ministeren synes at kunne leve med. Det er ikke betingelsen, men det ville dog være rart, hvis det, flertallet beslutter, også kunne accepteres af ministeren.

[Brøndsted]

Jeg føler bare, at det er meget nødvendigt, at ministeren er beredvillig til at komme med forslag til udformninger og andet under den debat, vi nu skal have i kirkeudvalget.

(Kort bemærkning).

Nørgaard Sørensen (S):

Det er hr. Brøndsted, der kalder mig herop. Jeg synes sådan set ikke, man skal spørge kirkeministeren, om hun er beredvillig, for udvalgsarbejdet skal jo ikke foretages her fra talerstolen, men i folketingets udvalgslokale, og jeg går ud fra, at kirkeministeren kommer, hvis kirkeudvalget ønsker hendes assistance til forskellige ting, for det er simpelt hen det, vedkommende er ansat til.

Kirkeministeren (Tove Lindbo Larsen):

Jeg må undre mig lidt over spørgsmålet fra hr. Brøndsteds side, for jeg mener ikke, jeg nogen sinde har virket afvisende i den periode, jeg har været minister, og naturligvis vil jeg da komme til udvalget, når udvalget beder om det. Men binde mig på forhånd til et resultat af et udvalgsarbejde, jeg ikke kender, kan ikke være rigtigt.

Jeg vil gerne understrege, hvad jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at jeg er positiv over for en demokratisering. Det er det svar, jeg kan give hr. Brøndsted, og det mener jeg også må være dækkende for spørgsmålet.

Steffensen (KrF):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Brøndsted for hans bemærkning her. Vi vil som forslagstillere også være meget indstillet på at skulle nå frem til et fælles beslutningsforslag, som vi kan stå sammen om.

Tak til ministeren for hendes sidste bemærkning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om præcisering af reglerne for forvaltning af midlerne i Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

[Af Dyremose (KF), Christophersen (V), La-waetz (FP), Mimi Jakobsen (CD) og Chr. Christensen (KrF) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 97. Fremsat 17/3 81).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Vi har før her i folketingssalen haft lejlighed til at drøfte disse tanker. Jeg har også i en række samråd haft lejlighed til at drøfte dem med de politiske partier i henholdsvis folketingets erhvervsudvalg og folketingets arbejdsmarkedsudvalg, så jeg skal gøre mit indlæg her ved forslaget første behandling meget kort.

Jeg kan sige, at regeringen ikke ønsker at medvirke til dette forslag. Regeringen har fuld tillid til, at den bestyrelse, der er valgt i henhold til loven, på fuldt forsvarlig måde vil leve op til de krav, lovgivningen stiller om en fornuftig forvaltning af de midler, der findes i fonden, og derfor mener vi ikke, der er behov for dette initiativ.

Forslaget hviler på en række misforståelser. For det første er det ikke sandt, at der er fælles regler for forvaltningen mellem ATP og dyrtidsfonden, der er tværtimod en række forskelle. Det er sådan f.eks., at ATP-fonden alene kan investere i børsnoterede papirer. Det er sådan, at dyrtidsfonden i modsætning til ATP kan foretage udlån til kommuner til arealerhvervelser og til handelselskaber, og selve den forskel i de to bestyrelses sammensætning gør selvfølgelig også, hvis der skal være mening i, at man vælger en bestyrelse med en anden sammensætning, at der må være et spillerum for beslutningerne angående forvaltningen.